

være, at der kun har været meget lidt Afstand imellem dem. Et æret Medlem har endog sagt, at Svælget, der var dem imellem, ikke var større end som saa — han gjorde netop den Fingerbevægelse over for mig. Det kan godt være, at der ikke har været længere imellem dem, at Røstet har været meget nær ved at finde Sted, men det er saa ikke sket i Fællesudvalget, det har været andre Steder end i Fællesudvalget. Hvad der er sket, kan og vil jeg ikke komme ind paa her, men det er ganske karakteristisk, at naar vi ligge i saadanne Tilstande, som vi nu have her i Landet, og der saa bliver nedsat et Fællesudvalg, hvor Parterne skulle bearbejde og drøfte Sagerne, saa er det Arbejde, man nu har gjort, ikke gjort paa dette Sted, i Fællesudvalget. Den ærede Ordfører for Flertallet i Fællesudvalget (Scharling) sagde, at han vilde anbefale, at vi stemte for Flertallets Indstilling. Ja, det er sikkert nok, at hvis det højtærede Folketing stemmer for denne Indstilling, saa saa vi en Finansloof, men saa er det samtidig ogsaa den reueste Udmygdelse. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds faar Flertal for det her, og jeg tror næppe heller, at han selv venter det, saa det kan jeg hurtigt gaa bort fra. Men maa jeg saa endelig sige, at saaledes som Stillingen er, er der al Sandsynlighed for, at den højtærede Konseilspræsident møder hos Hans Majestæt Kongen for at faa understrebet paa det tolvte Provisorium, og naar han har faaet det, hvad han saa den højtærede Konseilspræsident opnaaet derved? Har han da et Haab om, at det er umuligt at kunne saa Tinget længere ned endnu, at kunne udmyge os endnu dybere her i denne Sal? Ja, hvis den ærede Konseilspræsident ikke har noget Haab om det — jeg saa, han ryftede paa Hovedet, han har vel altsaa ikke noget saadant Haab — maa jeg sige, at saa er hans Politik rent forkastelig, fuldstændig forkastelig, thi saa er det jo en Politik, som fremdeles fører os dybere og dybere ned, længere og længere bort fra Grundloven, saa at han en Gang kommer til at kunne nævnes som den Mand, der blev den store Hindring her i Landet for et virkeligt Fremstridsarbejde, for et godt Samarbejde baade mellem Partierne og mellem Landets Borgere. Men netop fordi det er Tilfældet, netop derfor er det saa nødvendigt, at man retter sit Arbejde paa et Ministerkiste, og netop derfor er det nødvendigt, at man siger det rent ud. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som mente, at man kunde arbejde hen paa en Forstaaelse om en Grundlovs-

forandring, maa nemlig indrømme, at en saadan Grundlovsforandring ikke er mulig med dette Ministerium. Han nævnte en anden Bøh, den, at man kom til en fælles Forstaaelse om selve Grundloven, og sagde, at det var nok, naar man fik en saadan fælles Forstaaelse. Ja, det indrømmer jeg. Fejlen er ikke Grundlovens, men Ministeriets. Heller ikke en saadan fælles Forstaaelse kan imidlertid naas med dette Ministerium. D'Hr. kunne prøve paa hvad som helst for at faa en Overenskomst i Stand, og det skal Gang efter Gang vise sig, at det strander, netop fordi De have dette Ministerium til at føre og lede det andet Ting. Jeg nævner ingen Tvivl om, at først naar vi komme ud over det, først naar vi komme til det Punkt, at vi saa et grundlovstro Ministerium til Roret, saa først vil der være Haab om at naa frem, saa først vil der være Haab om at faa grundlovmæssige Tilstande og Fred og Lykke ind i Landet igen, men at komme udenom Ministeriet, det er sikkert umuligt. Over for den højtærede Minister skal jeg sige, at det har flere Gange vist sig i de 18 Aar, vor højtærede Konseilspræsident har siddet inde med Portefeuilien, at han har haft heldige Øjeblikke og gode Betingelser for at naa noget, men det har lige saa tit vist sig, at han har været Mand for at faa det hele i Stykker. Jeg tror ogsaa, at man kan lære af Begivenhederne i disse Dage, at der her har været en Lejlighed, hvor det maatte kunde lykkes Ministeriet at faa sin Vilje frem, i den Grad betragter jeg Flertallets Optraeden som blød, men det højtærede Ministerium har forsømt det; det har ikke grebet Lejligheden. Nu vil jeg haabe, at Lejligheden ikke vil møde dette Ministerium oftere for paa Kirkegaarden — politisk talt vel at mærke. Og hvad haaber Ministeriet at naa ved den Politik, som det fremdeles vil drive? Hvad haaber det Parti, der støtter Ministeriet? Det vil sikkert ikke for Fremtiden gaa saa let som straks efter 1885. D'Hr. maa huske paa, at de ikke alene staa med tom Kasse, saa De ikke alene kunne udføre den Slags Bedrifter, som De have udført hidtil, men at vi her i Landet desværre maatte ogsaa staa over for en økonomisk Misere, som ligeledes vil gøre det vanskeligt for et Ministerium at regere, naar det ikke faar Støtte hos hele Rigsdagen. Endelig antager jeg ogsaa, at det vil være noget vanskeligt efter, hvad der er sket i de sidste Par Aar, for Ministeriet igen at stramme sine Tilhængere op ude omkring i Landet, som det kunde ske efter 1885. Naar vi andre her i Landet lære at tage bedre fat og sige som saa: der